

Quan la vida és més que una novel·la

Per a un lector que no conegui Muriel Villanueva (València, 1976) el títol del llibre *Motril 86* no li dirà res. Però quan es troba que la novel·la està dedicada “a les meves mares i al meu pare” ja li vénen unes primeres pessigolles d’interès. I el diàleg que inicia el relat entre les dues principals protagonistes, una nena de deu anys i l’amant de la seva mare biològica, incita encara més a seguir la història.

I arriba la febre lectora quan ja intuïm que es tracta d’una novel·la on gairebé tots els fets narrats han estat viscuts en la realitat. Un interès que creix quan l’autora confessa que el llibre va néixer d’un conte sobre unes sabates que li “va comprar la Mari, la meua mare que no m’havia parit: Aquest llibre és nostre, seu i meu, de les dues, i després de tota la resta: els meus pares biològics, el pare dels fills que en-

cara no tenim, i tots aquells coneguts i desconeguts que han construït i reconstruït amb mi parts de la història”.

La narradora és la Mar, una veu desdoblada de la mateixa Villanueva, quan tenia 10 anys, en una setmana de vacances que va viure a la ciutat andalusa de Motril amb la seva mare Paula, mentre la mare biològica atenia la botiga de Barcelona. Una setmana intensa de jocs, vivències, noves coneixences, aprenentatge vital i uns diàlegs refrescants i punyents, amb dosis de tendresa i enfrontaments, tot amanit amb un afecte i estimació profunda. Acompanyen el repertori narratiu, i no pas només com a comparses, la seva mare biològica, Cèlia, i els amics amb qui la Mar i la Paula comparteixen pis aquests dies.

La veu de la Mar és fruit del que recorda l’autora del llibre 25 anys després de viure la

mateixa història. Una memòria, però, esbiaixada pel temps transcorregut. Afrontar i enfrontar en una setmana intensa la nena de 10 anys amb la parella de la seva mare biològica, en un espai diferent del de la vida diària, genera unes tensions i atraccions sentimentals poc conegudes, estimulants i decebedores a la vegada, però ben reals. Tan reals, que la novel·la es veu enriquida de tant en tant amb *e-mails* de les puntualitzacions que li van fent les mares de l’autora en llegir l’esborrany del que també és la seva vida.

El precedent del 2006

El llibre es podria entendre com una continuació de la novel·la *Mares, i si sortim de l’armari?*, publicada el 2006, el debut literari de Muriel Villanueva, una reivindicació de la família homoparental. Però l’autora ha volgut ara afrontar el fet amb normalitat, explicant el dia a dia d’unes situacions considerades aleshores anòmales i que ja han deixat de ser-ho, encara que es plantegin de manera diferent. Estem davant d’una història refrescant, punyent, amb bona dosi de tendresa i amara da d’estimació. Amb una estructura modèlica de situacions viscudes, amb fets concrets, alternant passat i present, que permet aportar una visió també social i sociològica dels canvis viscuts els darrers 40 anys. Una evolució ben retratada a través de la influència musical, les modes, la droga, el sexe i l’evolució dels costums, queden plasmats amb petites espurnes de vida que ajuden a completar el relat.

Però el contingut atractiu de la història s’eixampla per l’estil narratiu amb què està explicada. Un llenguatge clar, nítid, directe, amb humor i sense concessions. La descripció de l’entorn on passa l’acció queda plasmada en l’atmosfera andalusa que destil·la. Els diàlegs, teatrals, et fan oïr les converses de la boca de qui les pronuncia. I a darrere de cada actitud nímia s’hi poden trobar sentiments profunds. Una literatura que et fa estimar més la vida. *

Muriel Villanueva ha novel·lat records d’infantesa al seu darrer títol publicat ORIOL DURAN

MOTRIL 86
Muriel Villanueva

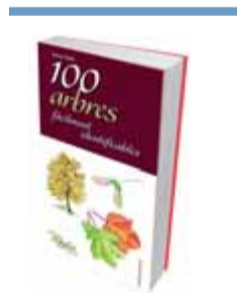
Editorial: Proa
Barcelona, 2013
Pàgines: 288
Preu: 17,50 euros

Estimar i identificar els arbres

El món de les guies naturalistes és, permeteu-me la redundància, tot un món. N’hi ha de tota mena, escrites i il·lustrades pensant en els públics més diversos, des dels afeccionats que gaudeixen de manera senzilla i planera de la natura fins als especialistes més exigents, que demanen tota mena de dades tècniques. Poques, però, inclouen un text de contratape com el següent: “Els arbres són la fusta de la casa, la llenya que ens escalfa i el bressol del nen petit. L’home va néixer a recer dels arbres, i encara avui dia els plantem a les ciutats i ens hi acostem atrets per una admiració que no hem escollit [...] Conèixer els arbres és conèixer els nostres veïns més antics.” Tota una declaració d’intencions de Jaume Sañé

per presentar la seva nova guia naturalista, *100 arbres fàcilment identificables*, dedicada als habitants llenyosos més comuns del nostre país. Sañé és naturalista, fotògraf, operador de càmera i director, realitzador i guionista de documentals.

Dins el món de les guies, aquesta és, clarament, per als afeccionats que gaudeixen plàcidament de la natura, però que volen fer un pas més i es volen iniciar en la identificació d’aquests veïns tan entranyables, que defineixen el paisatge d’un territori eminentment forestal

100 ARBRES FÀCILMENT IDENTIFICABLES
Jaume Sañé

Editorial: Cossetània
Valls, 2013
Pàgines: 72
Preu: 9,90 euros

com és el nostre. Impresa en un format molt manejable, inclou textos breus però molt informatius, redactats amb el cap i el cor, de les 100 espècies que ressenya, els quals van acompanyats d’unes magnífiques i didàctiques il·lustracions de l’arbre sencer i de les seves fulles i fruits, fetes pel dibuixant Calros Silvar. Un llibre que es pot dur fàcilment a la mà o a la butxaca mentre hom oxigena els seus pulmons, que ens permetrà identificar amb facilitat, i ens ajudarà a estimar, els nostres arbres. *